

Forslag

til

Lov om ændring i lov om Danmarks Erhvervsfond.

Fremsat den 5. december 1961 af *handelsministeren*.

I lov nr. 145 af 4. april 1960 om Danmarks Erhvervsfond foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som nyt stk. 2:

„Garanti som omhandlet under 1. og 2. kan også gives i tilfælde, hvor eksporten finder sted gennem en virksomhed i et

andet land på en sådan måde, at denne virksomhed kun hæfter for betalingen i det omfang, den selv modtager betaling fra den endelige køber af varerne.“

2. I § 9 ændres „1½ milliard kr.“ til „2½ milliard kr.“

Bemærkninger til lovforslaget.

ad 1.

Det har gennem enkelte ansøgninger, som er indkommet til eksportkreditrådet, vist sig, at der er et vist behov for at kunne forsikre forretninger, hvor fordringen på betaling af købesummen ikke direkte tilkommer den danske eksportør, men er afledt eller betinget af tredjemands rettigheder. Det kan eksempelvis dreje sig om en fabrikant i et andet land, som har modtaget ordre på en leverance til et tredjeland, og som til opfyldelse af denne ordre agter at fremstille en vare, i hvilken der indgår dele fremstillet i Danmark. Såfremt de dansk fremstillede dele udgør en så stor del af den færdige vare, at den udenlandske fabrikant helt er afskåret fra at forsikre forretningen eller kun kan forsikre den delvis i sit eget eksportkreditforsikringsinstitut, vil han være tilbøjelig til at lægge risikoen for udeblivende betaling fra tredjelandet over på den danske underleverandør. Han vil med andre ord kun betale de fra Danmark modtagne dele, i det omfang den endelige køber af de færdige varer opfylder sin betalingsforpligtelse over for ham.

Det kan også dreje sig om en dansk virksomhed, Handelsmin. j. nr. R-500-22-1961.

som med henblik på effektueringen af en større ordre etablerer et samarbejde med andre virksomheder, udenlandske og/eller danske, i den form, at der dannes et interessentskab eller andet selskab med alle virksomhederne som deltagere. Da kontrakten i disse tilfælde slutes med det til formålet dannede selskab, vil den danske eksportør ikke have nogen direkte fordring på køberen, men hans krav vil være afledt af selskabets fordring. Såfremt køberen ikke betaler til selskabet, vil det i sådanne situationer normalt være usandsynligt, at selskabets midler er tilstrækkelige til at dække underleverandørernes fordringer, og der vil herved kunne opstå et tab for den danske eksportør.

Selv om tilfælde, som de ovenfor nævnte, efter handelsministeriets formening kan henføres under ordene i den gældende lov, har man, da loven alligevel foreslås ændret med hensyn til maksimum for garantiansvaret, anset det for ønskeligt at foretage den i paragraffen omhandlede tilføjelse, således at man også uden for de sagkyndiges kreds i lovens tekst klart kan læse, at tilfælde som de omhandlede kan henføres under garantiordningen.

ad 2.

Ved vedtagelsen af den nye eksportkreditordning i 1960 forhøjedes det samlede garantiansvar i forbindelse med denne ordning fra 1 til 1½ milliard kr. Efter den nye ordnings ikrafttræden har der vist sig stigende interesse fra erhvervslivets side for eksportkreditordningen, hvilket har resulteret i en betydelig stigning i det samlede garantiansvar. I løbet af efteråret 1960 steg garantiansvaret op over 1 milliard kr. og androg ved udgangen af januar måned 1961 1 155 258 000 kr. stigende til 1 241 569 000 kr. ved udgangen af februar måned 1961. I løbet af sommeren 1961 var der en mindre nedgang i garantiansvaret at spore, men dette synes at have været en tilfældighed, idet garantiansvaret i de første efterårsmåneder atter har vist

stigning, således at det ved udgangen af september måned 1961 androg 1 319 475 000 kr. Det må dog i denne forbindelse bemærkes, at eksportørerne har adgang til at opnå tilsagn om eksportkreditgaranti på et tidspunkt, hvor den endelige kontrakt endnu ikke er indgået, men kun foreligger som en mulighed. Af det forannævnte garantiansvar udgør sådanne tilsagn ca. 300 mill. kr., som ikke i alle tilfælde afløses af endelige garantipolicer.

Det i loven fastsatte garantiansvar på 1½ milliard kroner er således ikke fuldt udnyttet for tiden, men da det må formodes, at stigningen vil fortsætte, og da eksportkreditrådet i sin hidtidige virksomhed har været stillet over for ansøgninger om garanti for betydelige beløb, helt op mod 100 mill. kr. for en enkelt kontrakt, søges beløbet nu forhøjet.